32006R1911

REGULAMENTUL (CE) NR. 1911/2006 AL CONSILIULUI
din 19 decembrie 2006
de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de soluții de uree și de azotat de amoniu originare din Algeria, Belarus, Rusia și Ucraina, în urma unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor, efectuate în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 384/96

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene [1] (denumit în continuare „regulamentul de bază"), în special articolul 11 alineatul (2),

având în vedere propunerea prezentată de Comisie după consultarea comitetului consultativ,

întrucât:

A. PROCEDURA

1. Măsuri în vigoare

(1) La 23 septembrie 2000, Consiliul a instituit, prin Regulamentul (CE) nr. 1995/2000 [2], drepturi antidumping definitive la importurile de soluții de uree și de azotat de amoniu originare din Algeria, Belarus, Rusia, Ucraina și Lituania. Măsurile instituite asupra importurilor de soluții de uree și de azotat de amoniu originare din Lituania au expirat după extinderea Uniunii Europene la 1 mai 2004. Ancheta care a condus la respectivele măsuri este denumită în continuare „ancheta inițială".

(2) Măsurile aplicabile respectivelor importuri au constat în drepturi specifice, cu excepția importurilor provenite de la un producător-exportator algerian, al cărui angajament fusese acceptat.

2. Cererea de reexaminare

(3) La 20 iunie 2005, ca urmare a publicării unui aviz de expirare iminentă la 17 decembrie 2004 [3], Comisia a fost sesizată cu o cerere de reexaminare în temeiul expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază. Respectiva cerere a fost depusă de Asociația europeană a producătorilor de îngrășăminte (EFMA) (denumită în continuare „reclamant") în numele unor producători reprezentând un procent majoritar, respectiv peste 50 % din totalul producției comunitare de soluții de uree și de azotat de amoniu.

(4) Reclamantul a arătat, punând la dispoziție elemente de probă suficiente la prima vedere, o probabilitate de continuare sau de reapariție a dumpingului și a prejudiciului suferit de industria comunitară în ceea ce privește importurile de soluții de uree și de azotat de amoniu originare din Algeria, Belarus, Rusia și Ucraina (denumite în continuare „țări în cauză").

(5) Comisia, după consultarea comitetului consultativ, stabilind că existau suficiente elemente de probă pentru a justifica deschiderea unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor, a publicat, la 22 septembrie 2005, în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* [4], un aviz de deschidere a unei reexaminări în temeiul expirării măsurilor în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază.

3. Ancheta

3.1. *Perioada de anchetă*

(6) Ancheta privind probabilitatea de continuare sau de reapariție a dumpingului și a prejudiciului s-a referit la perioada cuprinsă între 1 iulie 2004 și 30 iunie 2005 (denumită în continuare „perioadă de anchetă de reexaminare" sau „PAR"). Examinarea tendințelor utile evaluării probabilității de continuare sau de reapariție a dumpingului s-a referit la perioada cuprinsă între 2002 și sfârșitul perioadei de anchetă de reexaminare (denumită în continuare „perioadă examinată").

3.2. *Părțile interesate de anchetă*

(7) Comisia a notificat, în mod oficial, producătorii-exportatori, importatorii și utilizatorii cunoscuți ca fiind interesați, asociațiile acestora, precum și reprezentanții țărilor exportatoare, reclamantul și producătorii comunitari cu privire la deschiderea reexaminării în temeiul expirării măsurilor. Părțile interesate au avut posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere în scris și de a solicita o audiere în termenul stabilit în avizul de deschidere.

---

[1] JO L 56, 6.3.1996, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 2117/2005 (JO L 340, 23.12.2005, p. 17).

[2] JO L 238, 22.9.2000, p. 15. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 1675/2003 (JO L 238, 25.9.2003, p. 4).

[3] JO C 312, 17.12.2004, p. 5.

[4] JO C 233, 22.9.2005, p. 14.

(8) Toate părțile interesate care au solicitat să fie audiate și care au arătat că există motive speciale care să justifice acest fapt au fost audiate.

(9) Ținând seama de numărul mare de producători comunitari și de importatori din Comunitate care nu sunt în legătură cu nici un producător-exportator din țările în cauză, s-a considerat oportun, în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază, să se examineze necesitatea recurgerii la tehnici de eșantionare. Pentru a permite Comisiei să decidă dacă eșantionarea era într-adevăr necesară și, după caz, să stabilească alcătuirea eșantionului, părțile menționate anterior au fost invitate, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, să se facă cunoscute în termen de 15 zile de la data deschiderii procedurii și să furnizeze Comisiei informațiile solicitate în avizul de deschidere.

(10) După examinarea informațiilor prezentate și ținând seama de numărul mare de producători-exportatori care și-au manifestat intenția de a coopera, s-a decis că trebuie să se recurgă la eșantionare pentru producătorii comunitari. Ținând seama de faptul că un singur importator a furnizat informațiile solicitate în avizul de deschidere și și-a exprimat dorința de a coopera mai mult cu serviciile Comisiei, s-a decis că eșantionarea nu este necesară pentru importatori.

(11) Au fost trimise chestionare celor patru producători comunitari incluși în eșantion și tuturor producătorilor-exportatori cunoscuți.

(12) S-au primit răspunsuri la chestionare de la cei patru producători comunitari incluși în eșantion și de la cei șase producători-exportatori ai țărilor în cauză, precum și de la comercianții aflați în legătură cu aceștia.

(13) Un producător din țara analogă a trimis un răspuns complet la chestionar.

(14) Comisia a căutat și verificat toate informațiile considerate necesare pentru a stabili dacă este sau nu probabilă o continuare sau o reapariție a dumpingului și a prejudiciului și dacă menținerea măsurilor este sau nu în interesul Comunității. S-a efectuat o anchetă la fața locului la următoarele societăți:

(a) Producător-exportator din Rusia

— JSC Mineral and Chemical Company („Eurochem”), Moscova, Rusia și cele două întreprinderi producătoare aflate în legătură cu aceasta:

— PJSC Azot („NAK Azot”), Novomoskovsk, Rusia și

— PJSC Nevinnomyssky Azot („Nevinka Azot”), Nevinnomyssk, Rusia.

(b) Comerciant aflat în legătură cu Eurochem

— Eurochem Trading GmbH, Zug, Elveția („Eurochem Trading”).

(c) Comerciant aflat în legătură cu producătorul ucrainean Stirol

— IBE Trading, New York, New York, Statele Unite.

(d) Producător din țara analogă

— Terra Industries, Sioux City, Iowa, Statele Unite.

(e) Producători comunitari incluși în eșantion

— Achema AB, Jonava, Lituania;

— Grande Paroisse SA, Paris, Franța;

— SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH, Wittenberg, Germania;

— Yara SA, Bruxelles, Belgia și producătorul aflat în legătură cu acesta, Yara Sluiskil BV, Sluiskil, Țările de Jos.

3.3. *Eșantionare*

(15) Zece producători comunitari au completat corect formularul de eșantionare în termenul prevăzut și au acceptat în mod oficial să coopereze în continuare în cadrul anchetei. Dintre respectivii zece producători comunitari, Comisia a ales, în conformitate cu articolul 17 din regulamentul de bază, un eșantion pe baza celui mai mare volum reprezentativ al producției și al vânzărilor de soluții de uree și de azotat de amoniu în Comunitate care putea fi analizat în mod rezonabil în timpul disponibil. Cei patru producători comunitari incluși în eșantion reprezentau 63 % din producția comunitară totală pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, față de 75 %, cât reprezentau cei zece producători comunitari menționați anterior.

(16) În conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul de bază, părțile în cauză au fost consultate cu privire la eșantionul ales și nu au ridicat nici o obiecție.

B. **PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR**

1. **Produsul în cauză**

(17) Produsul în cauză este același cu cel din ancheta inițială, respectiv soluțiile de uree și de azotat de amoniu, un îngrășământ lichid utilizat în mod curent în agricultură, originar din țările în cauză. Acesta constă într-un amestec de uree, azotat de amoniu și apă. Conținutul de azot (N), care reprezintă „caracteristica" esențială a produsului, poate varia între 28 % și 32 %, în funcție de cantitatea de apă adăugată în soluție. Majoritatea soluțiilor de uree și de azotat de amoniu importate au un conținut de azot de 32 %, întrucât, fiind mai concentrate, sunt mai ușor de transportat. Cu toate acestea, se consideră că, oricare ar fi conținutul de azot, toate soluțiile de uree și de azotat de amoniu prezintă aceleași caracteristici fizice și chimice esențiale și, prin urmare, constituie un singur produs în sensul prezentei anchete. Produsul în cauză se încadrează la codul NC 3102 80 00.

2. **Produsul similar**

(18) Precum în ancheta inițială, prezenta anchetă de reexaminare a confirmat că soluțiile de uree și de azotat de amoniu sunt un produs care prezintă calități, precum și caracteristici fizice esențiale identice, oricare ar fi țara de origine a acestora. Produsul în cauză și produsele fabricate și vândute pe piața internă a țărilor în cauză de producătorii-exportatori, precum și produsele fabricate și vândute pe piața Comunității de către producătorii comunitari și pe piața internă a țării analoge de către producătorul țării analoge prezintă aceleași caracteristici fizice și chimice esențiale și sunt destinate acelorași utilizări. Prin urmare, acestea sunt considerate produse similare în sensul articolului 1 alineatul (4) din regulamentul de bază.

C. **PROBABILITATEA CONTINUĂRII SAU REAPARIȚIEI DUMPINGULUI**

1. **Importuri care fac obiectul unui dumping pe durata perioadei de anchetă de reexaminare**

(19) În conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, s-a examinat dacă expirarea măsurilor ar putea conduce la o continuare sau la o reapariție a dumpingului.

(20) Pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, exporturile către Comunitate de soluții de uree și de azotat de amoniu originare din țările în cauză nu au avut loc decât din Algeria. În consecință, calcularea dumpingului în vederea examinării probabilității de continuare a dumpingului s-a operat pentru cei doi producători-exportatori algerieni care au cooperat. În ceea ce privește ceilalți producători-exportatori din Belarus, Rusia și Ucraina care au cooperat, ancheta s-a concentrat pe probabilitatea reapariției dumpingului.

Algeria

Aspecte generale

(21) Cei doi producători algerieni de soluții de uree și de azotat de amoniu, Fertalge și Fertial, au cooperat la anchetă. Aceștia reprezentau totalitatea exporturilor de soluții de uree și de azotat de amoniu originare din Algeria către Comunitate pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, ceea ce corespundea la 177 383 tone. Importurile în Comunitate ale produsului în cauză provenind din Algeria reprezentau 4,8 % din consumul comunitar, care a crescut la 3 694 531 tone pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. Astfel, importurile provenite din Algeria au crescut de la un nivel de 116 461 tone cu 52 % în raport cu perioada de anchetă inițială.

(22) Din acest motiv, examinarea dumpingului pe baza informațiilor furnizate de cei doi producători-exportatori care au cooperat a fost considerată ca fiind reprezentativă pentru întreaga țară.

Valoarea normală

(23) S-a verificat mai întâi dacă vânzările interne totale de soluții de uree și de azotat de amoniu ale celor doi producători-exportatori care au cooperat sunt reprezentative în sensul articolului 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, adică dacă respectivele vânzări reprezintă cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor produsului în cauză exportat în Comunitate. Ancheta a arătat că cele două societăți nu au vândut decât un singur tip de soluție de uree și de azotat de amoniu în Comunitate și că respectivul tip nu se vinde în cantități reprezentative pe piața internă.

(24) Din acest motiv, pentru cei doi producători-exportatori, valoarea normală nu putea să se bazeze pe vânzările interne și trebuia stabilită în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, adăugând la costul de producție al produsului exportat în Comunitate de fiecare exportator o sumă rezonabilă pentru costurile de desfacere, cheltuielile administrative și alte costuri generale, precum și o marjă de profit rezonabilă.

(25) În ceea ce privește costul de producție, trebuie menționat că un procent important din costul de fabricație și un procent semnificativ din costul total de producție este reprezentat de costurile energiei, precum energia electrică și gazul. În conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, s-a verificat dacă în registrele părților în cauză s-au reflectat, în mod rezonabil, costurile legate de producția și vânzările produsului în cauză.

(26) Ancheta nu a oferit nici un indiciu conform căruia energia electrică nu ar fi reflectată, în mod rezonabil, în registrele producătorilor-exportatori. În acest context, trebuie menționat, în special, că prețurile energiei electrice achitate de producătorii algerieni în cursul perioadei de anchetă de reexaminare erau conforme cu prețurile practicate pe piețele internaționale, în comparație cu alte țări, precum Canada și Norvegia. Cu toate acestea, acesta nu era și cazul prețurilor gazului.

(27) În fapt, în ceea ce privește aprovizionarea cu gaz, s-a stabilit, pe baza datelor publicate de sursele recunoscute la nivel internațional ca fiind specializate pe piața energiei, că prețul plătit de producătorul algerian reprezintă mai puțin de o cincime din prețul de export al gazului natural din Algeria. De asemenea, toate datele disponibile arată că prețurile gazului practicate pe piața internă algeriană erau prețuri reglementate care erau cu mult mai mici decât prețul de piață achitat pentru gazul natural, de exemplu, în Statele Unite, Canada, Japonia și UE. Respectivele patru piețe totalizează 46 % din consumul mondial de gaz, iar prețurile practicate pe piețele interne ale respectivelor patru piețe apar ca reflectând costurile în mod rezonabil. În afară de aceasta, prețul gazului plătit de societățile în cauză era în mod semnificativ mai scăzut decât prețul gazului plătit de producătorii comunitari.

(28) Ținând seama de cele menționate anterior, s-a considerat că prețurile gazului achitate în Algeria pe durata perioadei de anchetă de reexaminare nu pot reflecta în mod rezonabil costurile legate de producția și distribuția gazului. Din acest motiv, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, costurile gazului suportate de un producător-exportator care a cooperat, Fertial, au fost ajustate pe baza informațiilor provenind de pe alte piețe reprezentative. Prețul ajustat se baza pe prețul mediu din aceeași perioadă a gazului lichefiat algerian vândut la export la frontiera franceză, fără navlu maritim și cost de lichefiere, având în vedere că acesta era considerat ca fiind baza cea mai potrivită, întrucât respectiva informație publică se referă exclusiv la gazul de origine algeriană. În calitate de piață principală a gazului algerian și practicând prețuri care reflectă costurile în mod rezonabil, Franța poate fi considerată ca fiind o piață reprezentativă în sensul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază. Cealaltă societate care a cooperat, Fertalge, nu a utilizat gazul natural ca materie primă, întrucât aceasta produce soluții de uree și de azotat de amoniu pe bază de azotat de amoniu, produs la nivel local, și uree. Întrucât costul azotatului de amoniu produs la nivel local a reflectat prețul gazului pe piața internă algeriană, menționat la considerentul 27 anterior, costurile azotatului de amoniu suportate de respectiva societate au fost ajustate în consecință.

(29) Prin urmare, costurile de producție comunicate de producătorii-exportatori care au cooperat au fost recalculate pentru a lua în considerare prețurile gazului ajustate, de asemenea, pe baza prețurilor gazului vândut la export la frontiera franceză, fără navlu maritim și cost de lichefiere. La costul de producție astfel recalculat s-a adăugat o sumă rezonabilă pentru costurile de desfacere, cheltuielile administrative și alte costuri generale, în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (6) din regulamentul de bază.

(30) Sumele corespunzătoare costurilor de desfacere, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitului nu puteau fi stabilite pe baza părții introductive a articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, întrucât cele două societăți care au cooperat nu au realizat vânzări interne reprezentative ale produsului în cauză în cursul operațiunilor comerciale normale. Articolul 2 alineatul (6) litera (a) din regulamentul de bază nu putea să se aplice, întrucât cei doi producători care au cooperat sunt singurii doi producători de soluții de uree și de azotat de amoniu din Algeria. Articolul 2 alineatul (6) litera (b) nu era aplicabil, de asemenea, întrucât costul de producție pentru aceeași categorie generală de produse trebuia, de asemenea, ajustat în raport cu prețul gazului, din motivele menționate la considerentul 28 anterior. Întrucât nu s-a considerat posibil să se stabilească nivelul ajustării necesar pentru toate produsele din aceeași categorie generală de produse vândute pe piața internă, nu a fost posibil nici să se stabilească marjele de profit după o astfel de ajustare. Din acest motiv, sumele corespunzătoare costurilor de desfacere, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitului s-au stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază.

(31) În conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază, sumele corespunzătoare costurilor de desfacere, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitului au fost determinate pe baza unei metode rezonabile. Piața internă algeriană de produse din aceeași categorie generală fiind extrem de mică, a trebuit să se obțină informațiile de pe alte piețe reprezentative. În această privință, s-au luat în considerare informațiile publice disponibile privind marile societăți care activează în sectorul economic al îngrășămintelor azotate. S-a constatat că datele corespunzătoare ale producătorilor nord-americani (Statele Unite și Canada) sunt cele mai oportune în sensul anchetei, ținând seama de marea disponibilitate de informații financiare publice fiabile și complete provenind de la societăți cotate la bursă în respectiva regiune a lumii. În afară de aceasta, piața nord-americană a evidențiat un volum semnificativ de vânzări interne și un nivel considerabil de concurență din partea societăților atât naționale, cât și străine. Din acest motiv, sumele corespunzătoare costurilor de desfacere, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitului s-au stabilit pe baza mediei ponderate a respectivelor sume provenite de la trei producători nord-americani, despre care s-a constatat că fac parte din cele mai mari societăți din sectorul

îngrășămintelor, având în vedere vânzările nord-americane ale acestora din aceeași categorie generală de produse (îngrășăminte azotate). Respectivii trei producători au fost considerați reprezentativi pentru sectorul îngrășămintelor azotate (în medie, peste 80 % din cifra de afaceri a societății sau a sectorului de activitate), iar sumele corespunzătoare costurilor de desfacere, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitului, ca fiind reprezentative pentru același tip de costuri asumate în mod normal de societățile care activează cu succes în respectivul sector de activitate. Procentul pentru costurile de desfacere, cheltuielile administrative și alte costuri generale a reprezentat 6,9 % din cifra de afaceri. Marja de profit medie calculată s-a stabilit la 9,1 % din cifra de afaceri. În afară de aceasta, nu există nici un indiciu că valoarea profitului astfel stabilită depășește profitul realizat, în mod normal, de producătorii algerieni pentru vânzările de produse din aceeași categorie generală pe piața algeriană.

Prețul de export

(32) În conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, prețul de export s-a stabilit pe baza prețului efectiv plătit sau care urmează să fie plătit pentru produsul în cauză, vândut la export în Comunitate.

Comparație

(33) Valoarea normală și prețul de export au fost comparate pe baza prețului franco fabrică. Pentru a asigura o comparație echitabilă între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama în mod corespunzător, sub formă de ajustări, de diferențele care afectează prețurile și comparabilitatea acestora, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază. În consecință, pe această bază au fost efectuate ajustări pentru a ține cont de diferențele de cheltuieli de transport, de manipulare, de încărcare și de costurile accesorii, în cazul în care se impunea și în cazul în care elementele de probă verificate justificau acest lucru.

Marja de dumping

(34) Marja de dumping pentru fiecare producător-exportator s-a stabilit pe baza unei comparații între valoarea normală medie ponderată și media ponderată a prețurilor de export, în conformitate cu articolul 2 alineatele (11) și (12) din regulamentul de bază.

(35) Ancheta a evidențiat existența dumpingului pe durata perioadei de anchetă de reexaminare chiar la un nivel mai ridicat decât cel constatat în momentul anchetei inițiale. Marjele de dumping ale produselor importate, exprimate ca un procent din prețul CIF la frontiera comunitară, sunt cuprinse între 50 % și 60 %.

2. **Evoluția importurilor în cazul abrogării măsurilor**

2.1. *Algeria*

(36) Întrucât cei doi producători-exportatori algerieni care au cooperat reprezintă totalitatea importurilor produsului în cauză din Algeria în Comunitate, examinarea probabilității de continuare a dumpingului în cazul abrogării măsurilor s-a bazat pe informațiile pe care aceștia le-au comunicat.

Capacitățile de producție neutilizate

(37) Producătorii algerieni care au cooperat și-au dublat capacitățile de producție, în timp ce producția acestora a crescut cu aproximativ 20 % în cursul perioadei examinate. Astfel, capacitățile de producție neutilizate ale acestora au crescut substanțial, de la mai puțin de 100 000 tone la 300 000-350 000 tone.

(38) Întrucât piața internă algeriană este nesemnificativă, ceea ce este puțin probabil să se schimbe în viitor, orice creștere a producției se va orienta spre exporturi. Activându-și capacitățile de producție neutilizate, cei doi producători-exportatori care au cooperat ar putea să acopere între 10 % și 20 % din consumul comunitar.

(39) Ținând seama de continuarea dumpingului pe durata perioadei de anchetă de reexaminare și pe baza capacităților de producție neutilizate pe care le-au acumulat producătorii algerieni care au cooperat, este posibil ca, în cazul abrogării măsurilor, volumul exporturilor din Algeria către Comunitate să crească la prețuri de dumping.

(40) Ținând seama de cele menționate anterior, este posibil ca exporturile care fac obiectul unui dumping către Comunitate să continue.

Comparație între valoarea normală algeriană și nivelul prețului practicat în Comunitate

(41) Valoarea normală stabilită pentru cele două societăți a depășit în mod semnificativ prețurile de pe piața UE pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. Nu se poate exclude că producătorii-exportatori algerieni vor continua să vândă către Comunitate la prețuri de dumping, indiferent dacă aceștia sunt sau nu obligați să plătească drepturi.

2.2. *Raport între valoarea normală construită în Belarus, Rusia și Ucraina și prețurile de export către țări terțe*

2.2.1. Belarus și Ucraina: prețuri de vânzare pe piața internă bazate pe țara analogă

(42) S-a efectuat o comparație între prețurile de vânzare practicate pe piața internă de soluții de uree și de azotat de amoniu în Belarus și Ucraina și prețurile de export către țările terțe. În această privință, trebuie menționat că, întrucât Belarus nu era considerată o țară cu economie de piață și întrucât Ucraina nu era încă o țară cu economie de piață în momentul introducerii cererii de reexaminare în temeiul expirării măsurilor ([1]), valoarea normală pentru respectivele două țări trebuia să se stabilească pe baza datelor obținute de la producători într-o țară terță cu economie de piață, în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) din regulamentul de bază. În avizul de deschidere, Statele Unite au fost avute în vedere ca țară analogă corespunzătoare, ca piață concurențială deschisă pe care producătorii se confruntă cu o competiție puternică a importurilor străine.

(43) Toate părțile interesate au avut posibilitatea de a face observații cu privire la alegerea țării analoge.

(44) Asociația europeană a importatorilor de îngrășăminte (EFIA) a propus Algeria sau Rusia drept cele mai bune opțiuni, dat fiind accesul privilegiat al acestora la principala materie primă, gazul, și calitatea acestora de țări cu economie de piață care fac obiectul aceleiași anchete. În această privință, trebuie subliniat că articolul 2 alineatul (7) litera (a) cere, înainte de orice alt considerent, o țară terță cu economie de piață „corespunzătoare". Dacă accesul la materii prime reprezintă un factor important în vederea alegerii țării analoge, trebuie menționat, de asemenea, că existența unui regim de dublu preț al gazului în respectivele două țări face ca respectiva alegere să fie, în fapt, necorespunzătoare. Într-adevăr, prețurile gazului practicate în respectivele două țări în relația cu clienții naționali ai acestora nu reflectă valoarea de piață.

(45) Anumite părți interesate au afirmat, fără a-și justifica totuși punctul de vedere, că procesele de producție rus și algerian sunt mai apropiate de cele din Belarus și Ucraina. Algeria a fost propusă, de asemenea, ca având un nivel al producției mai apropiat de cel al Ucrainei. În această privință, trebuie subliniat că Belarus, Ucraina și Statele Unite au producători cu integrare verticală completă, ceea ce nu este, în mod cert, și cazul Algeriei.

(46) Un producător ucrainean care a cooperat a propus Bulgaria sau România în locul Statelor Unite, fără a-și justifica, cu toate acestea, propunerea. În afară de aceasta, un factor important care pledează contra Bulgariei sau României este acela că piețele interne ale acestora sunt restrânse și nu mai există decât un număr limitat de producători, spre deosebire de Statele Unite.

(47) Din acest motiv, ancheta a confirmat că Statele Unite sunt o țară analogă corespunzătoare. Mai mulți producători și asociații de producători din Statele Unite au fost contactate și invitate să coopereze prin completarea unui chestionar. Un producător din Statele Unite a cooperat pe deplin la anchetă. În consecință, calculele s-au bazat pe informațiile verificate ale singurului producător din Statele Unite care a cooperat și care a furnizat un răspuns complet la chestionar.

2.2.2. Belarus

Observații preliminare

(48) Singurul producător din Belarus care a cooperat era singurul producător-exportator din respectiva țară, dar acesta nu a avut nici o vânzare la export către Comunitate pe durata perioadei de anchetă de reexaminare.

(49) În absența unor exporturi către Comunitate care să permită formularea unei concluzii privind existența unui dumping reprezentativ pe durata perioadei de anchetă de reexaminare și pentru stabilirea probabilității reapariției dumpingului în cazul abrogării măsurilor, s-au examinat politica de preț a producătorului-exportator care a cooperat în cadrul exporturilor sale către Statele Unite, singura piață de export a acestuia, precum și capacitățile de producție și stocurile acestuia. Analiza s-a bazat pe informațiile comunicate de producătorul-exportator care a cooperat, menționat la considerentul 48.

Comparație

(50) Din datele provenite de la producătorul-exportator care a cooperat, reiese că prețurile de export către țări terțe (Statele Unite) erau mai mici decât valoarea normală construită pentru Belarus. În fapt, ancheta a stabilit că, în mod global, respectiva diferență de preț este cuprinsă, pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, între 10 % și 15 %. Aceasta ar putea indica o probabilitate de reapariție a dumpingului la exporturile către Comunitate în cazul abrogării măsurilor. În continuare, se vor examina stocurile și capacitățile de producție, precum și o comparație a respectivelor prețuri de export cu nivelul prețurilor practicat în Comunitate.

2.2.3. Ucraina

Observații preliminare

(51) Doi producători-exportatori au cooperat la anchetă, dar nici unul dintre aceștia nu a avut nici o vânzare la export către Comunitate pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. Nu există indicii despre existența altor producători-exportatori în Ucraina.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 2117/2005, articolul 2.

(52) În absența unor exporturi către Comunitate care să permită formularea unei concluzii privind existența unui dumping reprezentativ pe durata perioadei de anchetă de reexaminare și pentru stabilirea probabilității reapariției dumpingului în cazul abrogării măsurilor, s-au examinat politica de preț a producătorului-exportator care a cooperat în cadrul exporturilor sale către Statele Unite, singura piață de export a acestuia, precum și capacitățile de producție și stocurile acestuia. Analiza s-a bazat pe informațiile comunicate de cei doi producători-exportatori care au cooperat, menționați la considerentul 51.

(53) Cei doi producători-exportatori care au cooperat reprezentau 48 % din importurile către Statele Unite ale produsului în cauză, originar din Ucraina, pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. Restul importurilor către Statele Unite provenite din Ucraina a fost produs, de asemenea, de unul din producătorii care au cooperat, dar a fost exportat de o societate ucraineană care nu se afla în legătură, care nu produce soluții de uree și de azotat de amoniu.

Comparație

(54) Din datele provenite de la producătorii-exportatori care au cooperat, reiese că prețurile de export către țări terțe erau mai mici decât valoarea normală construită pentru Ucraina. În fapt, ancheta a stabilit că, în mod global, respectiva diferență de preț este cuprinsă, pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, între 20 % și 30 %. Aceasta ar putea indica o probabilitate de reapariție a dumpingului la exporturile către Comunitate în cazul abrogării măsurilor. În continuare, se vor examina stocurile și capacitățile de producție, precum și comparația respectivelor prețuri de export cu nivelul prețurilor practicat în Comunitate.

2.2.4. Rusia

Observații preliminare

(55) Doi producători-exportatori care aparțin aceluiași grup de societăți au cooperat la anchetă, însă nici un producător-exportator nu a exportat către Comunitate pe durata perioadei de anchetă de reexaminare.

(56) Este cunoscut faptul că în Rusia exista un producător pe durata perioadei de anchetă de reexaminare care nu a cooperat la anchetă. Pentru respectivul producător-exportator (respectivii producători-exportatori) care nu a (au) cooperat, s-au analizat informațiile disponibile de la Eurostat și de la alte surse. Pe această bază, s-a constatat că exporturile de soluții de uree și de azotat de amoniu în Comunitate realizate de alți producători decât cei care au cooperat sunt, de asemenea, inexistente. Cu toate acestea, nu era disponibilă nici o informație fiabilă privind capacitățile de producție și volumele de producție, stocurile și vânzările pentru societatea care nu a cooperat. În această privință și în lipsa unor dispoziții contrare, s-a considerat că respectivele concluzii privind societatea care nu a cooperat sunt identice cu cele stabilite pentru societățile care au cooperat.

(57) În absența unor exporturi către Comunitate care să permită formularea unei concluzii privind existența unui dumping reprezentativ pe durata perioadei de anchetă de reexaminare și pentru stabilirea probabilității reapariției dumpingului în cazul abrogării măsurilor, s-au examinat politica de preț a producătorilor-exportatori care au cooperat în cadrul exporturilor lor către Statele Unite, singura piață de export a acestora, precum și capacitățile de producție și stocurile acestora. Analiza s-a bazat pe informațiile comunicate de producătorii-exportatori care au cooperat, menționați la considerentul 55.

Comparație

(58) S-a verificat dacă respectivele costuri asociate producției și vânzărilor produsului în cauză sunt reflectate, în mod rezonabil, în registrele părților în cauză. În ceea ce privește prețul gazului plătit, s-a constatat că prețul gazului plătit pe piața internă de către producătorii ruși reprezintă aproximativ o cincime din prețul de export al gazului natural din Rusia. În această privință, toate datele disponibile indică faptul că prețurile gazului practicate pe piața internă rusă erau prețuri reglementate, care erau cu mult mai mici decât prețurile practicate pe piețele nereglementate ale gazului natural. Din acest motiv, în conformitate cu dispozițiile articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, costurile gazului suportate de producătorii ruși au fost ajustate pe baza informațiilor provenind de pe alte piețe reprezentative. Prețul ajustat se baza pe prețul mediu al gazului rusesc, vândut la export, la frontiera germano-cehă (Waidhaus), după deducerea costurilor de transport. Întrucât Waidhaus este principalul punct de sosire al livrărilor de gaz rusesc în UE, care este, în același timp, cea mai mare piață a gazului rusesc și la prețuri care reflectă, în mod rezonabil, costurile, acesta poate fi considerat o piață reprezentativă în sensul articolului 2 alineatul (5) din regulamentul de bază.

(59) Valoarea normală s-a construit pe baza costului de producție a tipului de produs exportat, după ajustarea pentru prețul gazului menționată la considerentul 58, la care se adaugă o sumă rezonabilă pentru costurile de desfacere, cheltuielile administrative și alte costuri generale, precum și pentru profituri, în conformitate cu articolul 2 alineatele (3) și (6) din regulamentul de bază.

(60) Ca și pentru Algeria, sumele corespunzătoare costurilor de desfacere, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitului nu puteau fi stabilite pe baza părții introductive a articolului 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, întrucât producătorii de legătură nu au realizat vânzări interne reprezentative ale produsului în cauză în cursul operațiunilor comerciale normale. Articolul 2 alineatul (6) litera (a) din regulamentul de bază

nu se putea aplica, întrucât nu există decât respectivii doi producători care fac obiectul anchetei. Nici articolul 2 alineatul (6) litera (b) nu se mai aplica, deoarece costul de producție pentru aceeași categorie generală de produse trebuia, de asemenea, ajustat în raport cu prețul gazului, din motivele menționate la considerentul 58 anterior. Întrucât s-a considerat imposibil să se stabilească importanța ajustărilor necesare pentru toate produsele din aceeași categorie generală de produse vândute pe piața internă, a fost, de asemenea, imposibil să se stabilească marjele de profit după o astfel de ajustare. Din acest motiv, sumele corespunzătoare costurilor de desfacere, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitului s-au stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) litera (c) din regulamentul de bază.

(61) Ca și în cazul Algeriei și astfel cum s-a explicat deja la considerentul 31 anterior, sumele corespunzătoare costurilor de desfacere, cheltuielilor administrative și altor costuri generale, precum și profitului s-au stabilit pe baza respectivelor sume medii ponderate ale celor trei producători nord-americani. Trebuie menționat, de asemenea, că suma pentru profitul astfel stabilit nu depășea profitul realizat de producătorii ruși din vânzările produselor din aceeași categorie generală pe piața internă a acestora.

(62) S-a constatat că vânzările la export ale celor doi producători care au cooperat s-au realizat pe baza unui contract de agenție prin intermediul a doi comercianți de legătură, unul situat în Elveția și celălalt în Insulele Virgine Britanice. Cel din urmă și-a încetat activitățile comerciale la începutul anului 2005. Prețul de export s-a stabilit pe baza prețurilor de export plătite sau care urmează să fie plătite, în mod real, primului client independent din Statele Unite, principala piață de export a acestora.

(63) Datele de la cei doi comercianți de legătură care au cooperat au arătat că prețurile de export către țări terțe sunt mai mici decât valoarea normală construită pentru Rusia. În fapt, ancheta a stabilit că, în mod global, respectiva diferență de preț este cuprinsă, pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, între 2 % și 6 %. Aceasta ar putea indica o probabilitate de reapariție a dumpingului la exporturile către Comunitate în cazul abrogării măsurilor.

2.3. *Capacitățile de producție neutilizate din Belarus, Rusia și Ucraina*

(64) S-au examinat, de asemenea, efectele capacităților de producție neutilizate existente. Nici Rusia, nici Ucraina nu dispun de o piață internă relevantă pentru soluțiile de uree și de azotat de amoniu. În schimb, Belarus este considerat ca având o piață internă considerabilă pentru respectivul produs.

(65) Singurul producător din Belarus a reușit să își sporească producția cu 14 % în cursul perioadei examinate și producea, practic, la capacitate maximă pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. În aceeași perioadă, capacitățile de producție ale acestuia au rămas stabile. Acesta a comercializat aproximativ 60 % din producția sa pe piața internă, restul a fost exportat în Statele Unite. Prin urmare, se pare că respectivul producător nu dispune de capacități de producție neutilizate susceptibile de a fi ușor de activat.

(66) Singurul producător rus care a cooperat și-a sporit producția cu 78 % în cursul perioadei examinate. În aceeași perioadă, capacitățile de producție ale acestuia au rămas stabile. Cu toate acestea, conform informațiilor comunicate, respectivul producător dispune, în continuare, de capacități de producție neutilizate semnificative de aproximativ 600 000-700 000 tone pentru a-și spori producția de soluții de uree și de azotat de amoniu și ar putea, în cazul abrogării măsurilor, să-și activeze respectivele capacități de producție neutilizate pentru a-și spori exporturile către piața Comunității. Investițiile realizate de întreprindere în cursul perioadei examinate sugerează o eventuală creștere suplimentară a capacităților de producție. Se estimează că totalitatea capacităților de producție neutilizate din Rusia ating cel puțin cele 600 000-700 000 tone cunoscute, adică aproximativ 20 % din consumul comunitar. Exporturile către țările terțe au crescut cu 79 % în cursul perioadei examinate.

(67) În același timp, vânzările interne ale singurului producător rus care a cooperat au rămas la un nivel scăzut, care reprezintă, în medie, mai puțin de 5 % din vânzările totale. Întrucât piața internă nu poate absorbi creșterea producției, orice creștere a producției va fi, probabil, orientată spre export.

(68) În ceea ce privește Ucraina, cei doi producători care au cooperat au reușit să crească de douăsprezece ori producția în cursul perioadei examinate. În aceeași perioadă, capacitatea de producție a crescut de aproape cinci ori. De asemenea, aceștia dispun de capacități de producție neutilizate semnificative pentru a crește exporturile cu volume mari către piața Comunității în cazul abrogării măsurilor. Se estimează că respectivele capacități de producție neutilizate din Ucraina totalizează 700 000-800 000 tone, adică aproximativ 20 % din consumul comunitar. Exporturile către țările terțe au crescut de opt ori în cursul perioadei examinate.

(69) Vânzările interne ucrainene au rămas la un nivel scăzut în cursul perioadei examinate, care reprezintă, în medie, mai puțin de 2 % din vânzările totale. Trebuie precizat că creșterea pieței interne nu poate absorbi creșterea producției și că, în consecință, orice excedent de producție va fi, probabil, exportat.

(70) Luând în considerare cele menționate anterior, se concluzionează că producătorii care au cooperat, cu excepția Belarusului, dispun de capacități de producție neutilizate semnificative pentru a-și spori exporturile către piața Comunității în cazul abrogării măsurilor.

2.4. *Raport între prețurile de export către țările terțe și nivelul prețurilor de vânzare în Comunitate*

(71) Trebuie precizat că nivelul prețurilor practicat în general de producătorii comunitari în Comunitate era mai mic decât nivelul mediu al prețurilor de export practicat de producătorii-exportatori către țări terțe pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, în special către Statele Unite. Aceasta se explică prin faptul că în Statele Unite prețul gazului, care reprezintă peste 50 % din costul de producție, depășea nivelul practicat în Europa.

(72) Trebuie precizat că prețurile de export din țările în cauză către Statele Unite erau, în medie, mai mici decât valorile normale respective, chiar dacă nivelul prețurilor practicat în Statele Unite era mai ridicat decât prețurile practicate în Comunitate. În consecință, se poate trage concluzia că orice vânzare către piața Comunității se va face, foarte probabil, la prețuri de dumping.

2.5. *Interes în a reorienta vânzările realizate pe alte piețe către Comunitate*

(73) Belarus dispune de o piață internă aflată în plină creștere, pe care singurul producător își comercializează două treimi din producția sa. Întrucât prețul intern reprezintă mai puțin de jumătate din prețul practicat în Comunitate pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, ar fi rațional, din punct de vedere economic, pentru producătorul din Belarus să decidă să reorienteze către piața Comunității volume semnificative care sunt, în prezent, vândute pe piața internă la prețuri de dumping.

(74) În această privință trebuie precizat, de asemenea, că producătorul din Belarus care exportă, în prezent, treimea rămasă către alte piețe ar avea avantaje considerabile la nivelul cheltuielilor de transport exportând către Comunitate, datorită proximității față de frontiera comunitară în raport cu alte piețe potențiale de export, precum Statele Unite, Argentina sau Australia.

(75) Luând în considerare cele menționate anterior, este posibil ca, în cazul abrogării măsurilor, producătorul din Belarus să orienteze volume considerabile din vânzările sale către Comunitate la prețuri de dumping, având în vedere marele interes economic.

Concluzii privind comportamentul eventual în materie de exporturi al Belarusului, Rusiei și Ucrainei

(76) După cum s-a menționat la considerentul 20, în absența oricăror exporturi către Comunitate din Belarus, Rusia și Ucraina pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, dumpingul din respectivele țări nu se putea stabili în raport cu exporturile către Comunitate. Cu toate acestea, după cum se explică în secțiunea 2 anterioară, ancheta a arătat că, din calculele efectuate pe baza datelor privind exporturile reale ale respectivelor țări către piața de export majoră, Statele Unite, reieșea o probabilitate de reapariție a dumpingului.

3. **Concluzie privind probabilitatea continuării sau reapariției dumpingului prejudiciabil**

(77) Pe baza analizei efectuate în secțiunile 1-5 anterioare, se concluzionează că, în cazul abrogării măsurilor, este posibil ca orice producție suplimentară să fie exportată în Comunitate sau ca volumele exportate în prezent către țări necomunitare sau vândute pe piața internă să fie reorientate către piața Comunității în cantități considerabile. Este posibil ca respectivele exporturi în Comunitate să se facă la prețuri de dumping, în special pentru a recâștiga cotele de piață pierdute în Comunitate. În consecință, se poate concluziona că, în cazul abrogării măsurilor, exporturile viitoare în Comunitate se vor face în cantități sporite la prețuri de dumping. De asemenea, trebuie precizat că exporturile către piețele de peste mări generează cheltuieli de transport mai ridicate decât exporturile destinate pieței Comunității, și anume atunci când se iau în considerare vânzările din țările vecine, precum Belarus și Ucraina, către Europa de Est sau din Algeria către Europa de Sud.

(78) În ceea ce privește importurile provenite din Algeria în Comunitate, întrucât acestea se fac în continuare la prețuri de dumping și ținând seama, de asemenea, de analiza anterioară a capacităților de producție neutilizate și de comparația nivelurilor de preț, dumpingul la exportul din Algeria va continua probabil în viitor. Întrucât Comunitatea a fost singura piață de export a Algeriei pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, este foarte posibil ca exportatorii algerieni să își reorienteze volumele de export sporite, în principal, spre respectiva piață.

(79) Luând în considerare cele menționate anterior, se concluzionează că există o probabilitate de continuare a dumpingului (din Algeria) și de reapariție a dumpingului (din Rusia, Belarus și Ucraina) în cazul abrogării măsurilor.

D. **PREJUDICIUL**

1. **Definiția industriei comunitare**

(80) În Comunitate, produsul în cauză este produs de doisprezece producători, care reprezintă producția totală comunitară în sensul articolului 4 alineatul (1) din regulamentul de bază.

(81) Trebuie precizat că, de la ancheta inițială, numele societăților „Hydro Agri" s-a modificat în „Yara". Cinci societăți fac parte din industria comunitară de la extinderea Uniunii Europene în 2004.

(82) Dintre cei doisprezece producători comunitari, zece societăți au cooperat la anchetă, dintre care nouă erau menționate în cererea de reexaminare. Ceilalți doi producători (denumiți în continuare „alți producători comunitari") nu au dat răspuns. În consecință, următorii zece producători au acceptat să colaboreze:

— Achema AB (Lituania);

— AMI Agrolinz Melamine International GmbH (Austria);

— DSM Agro (Țările de Jos);

— Duslo AS (Slovacia);

— Fertiberia SA (Spania);

— Grande Paroisse SA (Franța);

— Lovochemie AS (Republica Cehă);

— Nitrogénművek Rt (Ungaria);

— SKW Stickstoffwerke Piesteritz GmbH (Germania);

— Yara (Țările de Jos, Germania, Italia și Regatul Unit).

(83) Întrucât respectivii zece producători comunitari reprezentau 75 % din producția totală comunitară pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, se consideră, în consecință, că aceștia reprezintă un procent important din totalul producției comunitare de produs similar. În consecință, se poate considera că aceștia reprezintă industria comunitară în sensul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 5 alineatul (4) din regulamentul de bază și vor fi denumiți în continuare „industria comunitară".

(84) Astfel cum s-a menționat la considerentele 10, 15 și 16 anterioare, s-a constituit un eșantion compus din patru societăți. Toți producătorii comunitari incluși în eșantion au cooperat și și-au trimis răspunsurile la chestionar în termenele stabilite. De asemenea, ceilalți producători reclamanți și producătorii care susțin ancheta au comunicat în mod corespunzător anumite date generale pentru analiza prejudiciului.

2. **Situația pe piața Comunității**

2.1. *Consumul pe piața Comunității*

(85) Consumul comunitar aparent a fost stabilit pe baza volumului vânzărilor industriei comunitare pe piața Comunității, pe baza volumului vânzărilor celorlalți producători comunitari pe aceeași piață a Comunității și pe baza datelor Eurostat pentru ansamblul importurilor în Uniunea Europeană. Luând în considerare extinderea Uniunii Europene în 2004, din motive de claritate și coerență a analizei, consumul s-a stabilit pe baza pieței UE-25 de-a lungul întregii perioade examinate.

(86) Între 2002 și perioada de anchetă de reexaminare, consumul comunitar a crescut moderat cu 8 %. Creșterea înregistrată în 2004 se datorează, în special, aplicării politicii agricole comune în noile state membre după aderarea acestora la Uniunea Europeană. Încă din 2004, fermierii noilor state membre dispuneau de finanțări suplimentare, ceea ce a condus la o utilizare sporită a îngrășămintelor.

	2002	2003	2004	PAR
Consumul comunitar total (în tone)	3 425 381	3 579 487	3 740 087	3 694 532
Indice (2002 = 100)	100	104	109	108

2.2. *Importuri provenite din țările în cauză*

2.2.1. Cumulare

(87) În cadrul anchetei inițiale, importurile produsului în cauză originar din Algeria, Belarus, Rusia și Ucraina au făcut obiectul unei evaluări cumulative, în conformitate cu articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază. S-a examinat posibilitatea de a proceda în același fel în cadrul prezentei anchete.

(88) În această privință, s-a constatat că nu există importuri ale produsului în cauză originar din Ucraina de-a lungul întregii perioade examinate, nici importuri provenite din Belarus și Rusia în 2004 și în cursul perioadei de anchetă de reexaminare. Din acest motiv, nu erau îndeplinite condițiile enunțate la articolul 3 alineatul (4) din regulamentul de bază în scopul recurgerii la evaluarea cumulativă a produsului în cauză din respectivele țări și a importurilor produsului în cauză originar din Algeria.

(89) Luând în considerare cele menționate anterior, s-a considerat că toate cele patru țări trebuie evaluate separat.

2.2.2. Volum, cotă de piață și preț al importurilor provenite din fiecare dintre țările în cauză

(90) În ceea ce privește cele trei țări implicate în exporturile către Comunitate în cursul perioadei examinate, volumele, cotele de piață și prețurile medii pe țări sunt prezentate în tabelul următor. Evoluția cantităților și a prețurilor prezentată în continuare se bazează pe datele comunicate de Eurostat.

	2002	2003	2004	PAR
Volumul importurilor provenite din Algeria (în tone)	97 378	239 348	219 680	177 383
Cota de piață	2,8 %	6,7 %	5,9 %	4,8 %
Prețurile importurilor provenite din Algeria (EUR/tonă)	96	99	117	131
Volumul importurilor provenite din Belarus (în tone)	101 479	44 438	—	—
Cota de piață	3,0 %	1,2 %	—	—
Prețurile importurilor provenite din Belarus (EUR/tonă)	74	64	—	—
Volumul importurilor provenite din Rusia (în tone)	81 901	81 809	—	—
Cota de piață	2,4 %	2,3 %	—	—
Prețurile importurilor provenite din Rusia (EUR/tonă)	64	70	—	—

(91) Volumul importurilor provenite din Algeria, cu toate că era ușor în scădere din 2003, și-a sporit cota de piață cu 2 puncte procentuale în cursul perioadei examinate, în timp ce prețurile au avut o evoluție favorabilă de la 96 la 131 EUR/tonă. În ceea ce privește Belarus și Rusia, respectivele volume de import au scăzut în mod semnificativ și au încetat complet din 2004.

(92) Ancheta a arătat că importurile provenite din Algeria nu sunt efectuate la prețuri mai mici decât prețul industriei comunitare pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. În ceea ce privește celelalte țări, în absența unor importuri pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, o comparație a prețurilor acestora de export către țări terțe pe parcursul aceleiași perioade cu prețurile practicate de industria comunitară pe piața Comunității nu a dus, nici aceasta, la apariția vreunei subcotări.

2.3. *Importuri provenite din alte țări*

(93) Volumul importurilor provenite din alte țări terțe în cursul perioadei examinate este prezentat în tabelul următor. Evoluția cantităților și a prețurilor se bazează, de asemenea, pe datele comunicate de Eurostat.

	2002	2003	2004	PAR
Volumul importurilor provenite din România (în tone)	69 733	79 137	257 113	142 288
Cota de piață	2 %	2,2 %	6,9 %	3,9 %
Prețurile importurilor provenite din România (EUR/tonă)	94	102	112	123
Volumul importurilor provenite din Statele Unite (în tone)	26 024	57	20	6
Cota de piață	0,7 %	0,0 %	0,0 %	0,0 %
Prețurile importurilor provenite din Statele Unite (EUR/tonă)	86	289 (*)	1 101 (*)	1 664 (*)

(*) Întrucât cantitățile sunt neglijabile, respectivele prețuri nu pot fi considerate fiabile.

(94) În cazul României, s-a înregistrat o creștere substanțială a importurilor în 2004, aceasta sporindu-și cota de piață cu 6,9 %, care, cu toate acestea, a scăzut la 3,9 % pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, în ciuda condițiilor favorabile care au existat pe piața Comunității. Respectiva evoluție trebuie examinată în contextul creșterii puternice a exporturilor românești către piața Statelor Unite care, în ceea ce privește volumul, reprezentau mai mult de trei ori volumul exporturilor românești către Comunitate pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. În ceea ce privește prețurile, acestea au crescut constant de-a lungul perioadei examinate și erau, în continuare, mai mari decât prețurile eșantionului industriei comunitare în 2004 și pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. Pe această bază, nu se consideră că producătorii-exportatori români pot constitui un pericol de prejudiciu important pentru industria comunitară. Importurile provenite din Statele Unite, care nu dețineau decât o cotă de piață de 0,7 % în 2002, au scăzut dramatic la 6 tone pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. Respectiva tendință reflectă faptul că prețurile de vânzare în Statele Unite erau mai mari decât prețurile practicate în Comunitate până la sfârșitul perioadei de anchetă de reexaminare, astfel încât producătorii din Statele Unite nu aveau nici un interes să exporte către Comunitate.

(95) Asociația europeană a importatorilor de îngrășăminte (EFIA) a susținut că, întrucât exporturile din România destinate pieței Comunității nu constituie un pericol de prejudiciu important, chiar dacă creșterea în volum a acestora este mai mare decât cea a exporturilor algeriene, iar prețurile acestora sunt mai mici decât cele practicate de exportatorii algerieni, nici exportatorii algerieni nu ar trebui să constituie un pericol de prejudiciu important. În această privință, trebuie menționat că, în fapt, pentru Algeria, astfel cum s-a menționat la considerentul 92 anterior, nu s-a constatat nici o subcotare și că Algeria nu a cauzat un prejudiciu important industriei comunitare în cursul perioadei examinate. Cu toate acestea, analiza pentru respectiva țară, astfel cum este prezentată la secțiunea 4 prevăzută în continuare, a arătat probabilitatea de reapariție a prejudiciului. În schimb, întrucât drepturile antidumping nu se aplicau importurilor de uree și de azotat de amoniu originare din România, respectiva țară nu a făcut obiectul unui control de reapariție a prejudiciului, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază. Pe această bază, argumentul a fost respins.

3. **Situația economică a industriei comunitare**

(96) În conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din regulamentul de bază, Comisia a examinat toți factorii și indicii economici cu incidență asupra situației industriei comunitare.

3.1. *Observații preliminare*

(97) Dat fiind că s-au folosit tehnici de eșantionare în cazul industriei comunitare, prejudiciul a fost evaluat atât pe baza informațiilor colectate la nivelul ansamblului industriei comunitare, cât și la nivelul producătorilor comunitari incluși în eșantion.

(98) În cazul în care se folosesc tehnici de eșantionare, conform practicii constante, se examinează anumiți indicatori de prejudiciu (producție, capacități de producție, stocuri, vânzări, cotă de piață, creștere și ocuparea forței de muncă) pentru industria comunitară în ansamblul ei și se examinează indicatorii de prejudiciu la nivelul rezultatelor diferitelor întreprinderi, și anume prețurile, costurile de producție, rentabilitatea, salariile, investițiile, randamentul investițiilor, fluxul de trezorerie și capacitatea de a mobiliza capitaluri, pe baza datelor colectate la nivelul eșantionului de producători comunitari.

3.2. *Date cu privire la industria comunitară în ansamblul ei*

(a) Producția

(99) Producția industriei comunitare a crescut cu 5 % între 2002 și perioada de anchetă de reexaminare, de la 2,8 milioane de tone în 2002 la aproximativ 3 milioane de tone în perioada de anchetă de reexaminare. Concret, aceasta a înregistrat o scădere cu 3 % în 2003, înainte de a crește cu 2 puncte procentuale în 2004 și cu încă 7 puncte procentuale în perioada de anchetă de reexaminare.

	2002	2003	2004	PAR
Producția industriei comunitare (în tone)	2 843 529	2 768 258	2 823 972	3 003 918
Indice (2002 = 100)	100	97	99	106

Sursă: Reclamanți, răspunsurile la chestionarul de eșantionare și răspunsuri la chestionar verificate.

(b) Capacități de producție și rată de utilizare a capacităților

(100) Capacitățile de producție au rămas practic stabile în cursul perioadei examinate. Ținând seama de creșterea producției, rata de utilizare a capacităților ce rezultă din aceasta a crescut de la 57 % în 2002 la 60 % pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. Astfel cum s-a menționat în ancheta inițială, rata de utilizare a capacităților pentru respectivul tip de producție și respectiva industrie pot fi afectate de producția altor produse care pot fi fabricate cu același echipament de producție.

	2002	2003	2004	PAR
Capacitățile de producție ale industriei comunitare (tone)	4 984 375	4 944 575	4 941 975	4 955 075
Indice (2002 = 100)	100	99	99	99
Rata de utilizare a capacităților industriei comunitare	57 %	56 %	57 %	61 %
Indice (2002 = 100)	100	98	100	106

(c) Stocuri

(101) Nivelul stocurilor finale ale industriei comunitare a crescut progresiv pe perioada examinată. La sfârșitul perioadei de anchetă de reexaminare (30 iunie 2005), nivelul stocurilor a fost relativ scăzut, dar aceasta se datorează faptului că, pentru respectivul tip de produs, stocurile sunt în continuare cu mult mai mici în timpul verii decât în timpul iernii, dat fiind că vânzările ating un nivel maxim în timpul primăverii și la începutul verii. La sfârșitul lui 2004, stocurile depășeau cu 13 % nivelul de la sfârșitul anului 2002.

	2002	2003	2004	PAR
Nivelul stocurilor finale ale industriei comunitare (în tone)	276 689	291 085	313 770	159 926
Indice (2002 = 100)	100	105	113	58

(d) Volumul vânzărilor

(102) Vânzările realizate de industria comunitară pe piața Comunității au scăzut cu 3 % între 2002 și perioada de anchetă de reexaminare. Respectiva evoluție este diferită de cea a consumului de pe piața Comunității, care a crescut cu 8 % în cursul aceleiași perioade (a se vedea considerentul 86 anterior). Creșterea globală în volume de producție se explică prin rezultatele bune la export ale industriei comunitare în cursul aceleiași perioade. Tabelul următor arată volumul exporturilor producătorilor comunitari incluși în eșantion, a căror destinație principală a fost piața Statelor Unite.

	2002	2003	2004	PAR
Volumul vânzărilor industriei comunitare pe piața Comunității (în tone)	2 800 226	2 641 000	2 604 215	2 722 174
Indice (2002 = 100)	100	94	93	97
Volumul vânzărilor producătorilor comunitari către țări terțe (în tone)	176 269	194 543	228 937	328 796
Indice (2002 = 100)	100	110	130	187

(e) Cotă de piață

(103) Cota de piață deținută de industria comunitară a scăzut considerabil între 2002 și perioada de anchetă de reexaminare. Mai exact, industria comunitară a pierdut 8 puncte procentuale din cota de piață în cursul perioadei examinate, în timp ce cota producătorilor algerieni a crescut de la 2,8 % la 4,8 % în aceeași perioadă.

	2002	2003	2004	PAR
Cota de piață a industriei comunitare	81,7 %	73,8 %	69,6 %	73,7 %
Indice (2002 = 100)	100	90	85	90

(f) Creștere

(104) Industria comunitară a pierdut o parte considerabilă din cota de piață în favoarea producătorilor algerieni și români, precum și a altor producători comunitari care au câștigat cote de piață în aceeași perioadă.

(105) Pierderea cotei de piață poate fi atribuită, de asemenea, deciziei raționale a industriei comunitare de a crește exporturile sale către piața Statelor Unite pentru a beneficia de prețurile net mai mari ale soluțiilor de uree și de azotat de amoniu practicate pe piața respectivă. Cu toate acestea, ținând seama de capacitățile sale mari de producție neutilizate, industria comunitară nu a putut să beneficieze de pe urma creșterii pieței Comunității care a avut loc în cursul perioadei examinate.

(g) Ocuparea forței de muncă

(106) Nivelul ocupării forței de muncă în industria comunitară a crescut cu 5 % între 2002 și perioada de anchetă de reexaminare. Respectiva creștere relativ scăzută s-ar putea explica, în principal, prin rezultatele îmbunătățite la export ale industriei comunitare.

	2002	2003	2004	PAR
Ocuparea forței de muncă în industria comunitară (produs în cauză)	827	819	790	867
Indice (2002 = 100)	100	99	96	105

(h) Productivitate

(107) Productivitatea forței de muncă a industriei comunitare, calculată ca raport între producția anuală per persoană angajată, a rămas stabilă între 2002 și perioada de anchetă de reexaminare.

	2002	2003	2004	PAR
Productivitatea industriei comunitare (tone pe salariat)	3 437	3 380	3 573	3 463
Indice (2002 = 100)	100	98	104	101

(i) Amploarea marjelor de dumping

(108) Impactul marjei de dumping efective asupra industriei comunitare, luând în considerare volumul importurilor provenite din Algeria (reprezentând până la 6,7 % din piața Comunității în cursul perioadei examinate), nu poate fi considerat neglijabil, mai ales pe o piață extrem de sensibilă în ceea ce privește prețurile, așa cum este cazul pieței produsului în cauză. Nu se poate trage nici o concluzie în ceea ce privește Belarus, Rusia și Ucraina, întrucât importurile din respectivele țări au încetat în 2003.

3.3. *Date cu privire la eșantionul de producători comunitari*

(a) Preț de vânzare și factori care influențează prețurile de pe piața internă

(109) Prețul de vânzare net mediu al producătorilor incluși în eșantionul pentru industria comunitară a crescut în mod semnificativ în 2004 și în cursul perioadei de anchetă de reexaminare, reflectând în consecință condițiile favorabile care existau pe piața internațională a produsului în cauză în cursul aceleiași perioade. Respectiva tendință de creștere trebuie avută în vedere împreună cu evoluția similară a costului principalei materii prime, adică gazul, astfel cum se poate vedea în tabelul următor.

	2002	2003	2004	PAR
Prețul unitar al producătorilor incluși în eșantionul pentru piața Comunității (EUR/tonă)	85	89	109	114
Indice (2002 = 100)	100	105	128	134
Prețul gazului/Mbtu (indexat) practicat de producătorii comunitari incluși în eșantion	100	107	111	126

(b) Salarii

(110) Între 2002 și perioada de anchetă de reexaminare, salariul mediu pe lucrător a crescut cu 9 %, astfel cum indică tabelul următor.

	2002	2003	2004	PAR
Costul anual al forței de muncă pe lucrător al producătorilor incluși în eșantion (mii de euro)	23,4	25,4	27,0	25,6
Indice (2002 = 100)	100	108	115	109

(c) Investiții

(111) Fluxul anual al investițiilor alocate produsului în cauză de către cei patru producători incluși în eșantion a evoluat pozitiv în cursul perioadei examinate. Respectivele investiții s-au concentrat, în principal, pe înlocuirea mașinilor vechi. Aceasta demonstrează eforturile depuse de industria comunitară pentru a-și îmbunătăți productivitatea și competitivitatea în mod constant. Cu toate acestea, rezultatele nu sunt vizibile în evoluția productivității, care a rămas relativ stabilă (a se vedea considerentul 107 anterior) în cursul aceleiași perioade, reflectând astfel dificultățile industriei comunitare de a-și mări producția.

	2002	2003	2004	PAR
Investițiile nete ale producătorilor incluși în eșantion (mii de euro)	12 512	20 087	12 611	17 047
Indice (2002 = 100)	100	161	101	136

(d) Rentabilitate și randamentul investițiilor

(112) Rentabilitatea producătorilor incluși în eșantion s-a îmbunătățit progresiv, în special din 2003, ajungând la 13,8 % pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. La sfârșitul perioadei examinate, rentabilitatea a atins un nivel maxim pe respectiva piață marcată de evoluția ciclică a prețurilor. În fapt, numeroși factori, inclusiv externi, pot să afecteze prețurile de pe piețele mondiale de soluții de uree și de azotat de amoniu și alte îngrășăminte azotate. Astfel de factori pot avea ca rezultat fie o ofertă suplimentară, fie o cerere redusă pentru respectivele produse, ceea ce va influența însă prețurile acestora. În cursul perioadei examinate, din cauza ofertei restrânse, prețurile de pe piețele mondiale erau în creștere. Cu toate acestea, în 2002 și în 2003, rentabilitatea a fost moderată și sub nivelurile considerate rezonabile de industria comunitară, ținând seama de faptul că respectiva industrie este extrem de intensivă în capital. Randamentul investițiilor, care reprezintă profitul exprimat ca valoare procentuală din valoarea contabilă netă a investițiilor a urmat, în mod global, o evoluție similară celei a rentabilității pe întreaga perioadă examinată.

	2002	2003	2004	PAR
Rentabilitatea vânzărilor producătorilor incluși în eșantion către clienți independenți din Comunitate (% din vânzările nete)	8,1 %	6,0 %	12,3 %	13,8 %
Indice (2002 = 100)	100	74	151	170
Randamentul investițiilor producătorilor incluși în eșantion (profit exprimat ca valoare procentuală din valoarea contabilă netă a investițiilor)	22 %	24 %	50 %	58 %
Indice (2002 = 100)	100	111	229	265

(e) Flux de trezorerie și capacitate de a mobiliza capitaluri

(113) Fluxul de trezorerie a crescut în mod semnificativ în cursul perioadei examinate. Respectiva evoluție corespunde celei a rentabilității globale remarcate în cursul perioadei examinate.

	2002	2003	2004	PAR
Fluxul de trezorerie al producătorilor incluși în eșantion (mii de euro)	23 532	19 625	39 767	50 823
Indice (2002 = 100)	100	83	169	216

(114) Ancheta nu a evidențiat nici o dificultate pentru producătorii comunitari incluși în eșantion în mobilizarea capitalului. În această privință, trebuie să se menționeze că mai multe dintre respectivele societăți fac parte din mari grupuri și își finanțează activitățile prin intermediul grupului financiar căruia îi aparțin, fie în cadrul unui regim de centralizare a trezoreriei, fie în cadrul unor împrumuturi în cadrul grupului acordate de societățile-mamă.

3.4. *Concluzie*

(115) Între 2002 și perioada de anchetă de reexaminare, indicatorii următori au avut o evoluție pozitivă: volumul de producție al industriei comunitare a crescut, prețurile unitare de vânzare ale industriei comunitare au crescut, iar rentabilitatea s-a îmbunătățit, în mod considerabil, în paralel cu prețurile. Exporturile către țări terțe au crescut, iar randamentul investițiilor și fluxul de trezorerie au indicat, de asemenea, o evoluție pozitivă. Salariile au crescut moderat, iar industria comunitară a continuat să investească într-un ritm stabil.

(116) În schimb, următorii indicatori au indicat o tendință negativă: volumul vânzărilor pe piața Comunității a scăzut cu 3 %, în timp ce piața era în creștere. În consecință, cota de piață a industriei comunitare a scăzut, în mod considerabil, cu 8 puncte procentuale în cursul perioadei examinate. Productivitatea a rămas relativ stabilă, în ciuda eforturilor industriei comunitare de a o îmbunătăți prin investiții.

(117) În ansamblu, situația industriei comunitare s-a îmbunătățit în mod considerabil în comparație cu situația dinainte de instituirea, în 2000, a măsurilor antidumping la importurile de soluții de uree și de azotat de amoniu originare din țările în cauză. În consecință, este clar că respectivele măsuri au avut efecte pozitive asupra situației economice a industriei comunitare. Cu toate acestea, trebuie subliniat că evoluția pozitivă a anumitor indicatori poate fi atribuită, în parte, și pieței produsului similar, care, dată fiind oferta restrânsă, a fost foarte favorabilă în cursul ultimilor doi ani ai perioadei examinate. De asemenea, rezultatele la export bune ale industriei comunitare au compensat, într-o anumită măsură, cota de piață în scădere în Comunitate.

(118) În concluzie, situația industriei comunitare s-a redresat în raport cu perioada care a precedat instituirea măsurilor, însă rămâne fragilă.

4. **Probabilitatea de reapariție a prejudiciului**

4.1. *Aspecte generale*

(119) În lipsa continuării prejudiciului material cauzat de importurile provenite din cele patru țări în cauză, analiza s-a axat pe probabilitatea de reapariție a prejudiciului. În această privință, s-au analizat doi mari parametri: (i) prețul gazului în țările în cauză și influența acestuia asupra costului de producție al soluțiilor de uree și de azotat de amoniu; și (ii) efectul asupra industriei comunitare al volumelor probabile ale exporturilor din țările în cauză în Comunitate, ținând seama de condițiile concurenței.

4.2. *Evoluția probabilă a prețurilor de vânzare: prețul gazului și costul de producție în țările în cauză*

(120) Probabilitatea reapariției prejudiciului va depinde, în mare parte, de evoluția probabilă a prețurilor soluțiilor de uree și de azotat de amoniu. Dat fiind faptul că gazul este, de departe, elementul principal al costului, întrucât acesta reprezintă peste 50 % din costul de producție al soluțiilor de uree și de azotat de amoniu atunci când este cumpărat la prețurile de pe piața mondială, acesta constituie un factor determinant al prețului de vânzare al respectivelor soluții. Costul gazului în producția respectivelor soluții depinde de randamentul gazului și de prețul unitar. S-au analizat respectivii doi parametri ai costului de producție al soluțiilor de uree și de azotat de amoniu, pentru industria comunitară, pe de o parte, și pentru Rusia și Algeria, pe de altă parte.

(121) Respectiva analiză a arătat mai întâi că randamentul gazului este un factor important pentru stabilirea prețului gazului pe tonă produsă de soluții de uree și de azotat de amoniu. În această privință, s-a constatat că randamentul gazului, în industria comunitară, este relativ ridicat, întrucât consumul de gaz, pe tonă produsă de soluții de uree și de azotat de amoniu, este cu 15 % mai mic decât cel al producătorilor din Rusia și Algeria, ceea ce se explică prin eforturile depuse de industria comunitară pentru a-și îmbunătăți neîncetat productivitatea și competitivitatea prin investiții corespunzătoare, care presupun un aport anual de capitaluri reprezentând, în medie, aproximativ o treime din valoarea contabilă netă totală a activelor. Respectivul avantaj comparativ ar trebui să fie în favoarea industriei comunitare și să se soldeze cu un cost mai mic de producție al soluțiilor de uree și de azotat de amoniu.

(122) În ciuda acestui randament, industria comunitară înregistrează un preț al gazului pe tonă produsă de soluții de uree și de azotat de amoniu care reprezintă aproximativ triplul celui din Rusia și Algeria din cauza diferenței prețului gazului. Prețurile gazului, reduse în mod artificial în respectivele două țări, explică, pe deplin, diferența. Diferența de preț a soluțiilor de uree și de azotat de amoniu care rezultă în respectivele două țări în raport cu producătorii care cumpără gazul la prețurile practicate pe piața mondială, precum cei din Comunitate, nu ar trebui să scadă în viitorul apropiat. Dimpotrivă, dacă evoluția

actuală a prețurilor gazului practicate pe piețele mondiale ar trebui să se mențină în cursul următorilor ani, respectiva diferență ar putea să mai crească. Pe această bază, s-a considerat că producătorii din Rusia și din Algeria vor beneficia în continuare de respectivul avantaj al costului artificial, care depășește, în mare parte, costurile ridicate de transport datorate greutății soluțiilor de uree și de azotat de amoniu. De unde atracția producătorilor pentru piața Comunității, chiar dacă respectivii sunt situați în regiuni îndepărtate de respectivele țări și suportă cheltuieli de transport care depășesc 20 % din preț.

(123) Având în vedere prețurile mici ale gazului, producătorii-exportatori din Rusia și Algeria vor putea, foarte probabil, să exporte, în consecință, produsul în cauză în Comunitate la prețuri mai mici decât costul de producție al industriei comunitare. Prin urmare, este foarte probabil că respectivele importuri se vor face la prețuri considerabil mai mici decât cele ale industriei comunitare.

(124) În ceea ce privește Belarus și Ucraina, acestea nu fac obiectul prezentei analize, întrucât, în sensul prezentei anchete, cele două au fost considerate ca fiind țări care nu au statutul de economie de piață și, prin urmare, nu s-au solicitat datele acestora cu privire la costul de producție. Cu toate acestea, sunt disponibile date specifice cu privire la prețul gazului în respectivele două țări, iar ancheta a arătat că, pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, producătorii din respectivele țări s-au aprovizionat cu gaz la prețuri considerabil mai mici decât prețurile plătibile de industria comunitară. În consecință, s-a considerat că respectivele două țări vor putea, de asemenea, să exporte produsul în cauză la prețuri mai mici decât costul de producție al industriei comunitare și, astfel, se poate concluziona că respectivele prețuri vor fi mai mici decât cele ale industriei comunitare.

(125) În cazul abrogării măsurilor, faptul că va trebui ca exportatorii din Belarus, Rusia și Ucraina să se redreseze pe piața Comunității, iar exportatorii algerieni să-și consolideze poziția pe respectiva piață poate, de asemenea, să susțină posibilitatea că respectivii producătorii vor continua să practice prețuri mai mici decât cele ale industriei comunitare, pentru a recâștiga cota de piață pe care au pierdut-o sau pentru a-și lărgi clientela.

(126) EFIA și anumiți producători-exportatori au susținut că respectivele costuri de producție mai mici nu puteau fi considerate ca un element de probă al probabilității reapariției prejudiciului. Pe de altă parte, s-a susținut că posibilitatea unei subcotări nu constituie un principiu juridic valabil care să constituie în sine premisa probabilității de reapariție a prejudiciului. De asemenea, Algeria a practicat prețuri mai mari decât prețurile industriei comunitare, în timp ce Belarus, Rusia și Ucraina nu au exportat deloc în Comunitate în 2004 și pe durata perioadei de reexaminare, iar prețurile acestora practicate față de țările terțe depășeau prețurile industriei comunitare, care sunt considerate ca fiind neprejudiciabile. Conform EFIA, elementele de probă arată că producătorii-exportatori nu se bazează pe prețuri ale gazului mai mici pentru a-și stabili prețurile mai mici, dimpotrivă, aceștia practică prețuri mai mari și urmăresc, mai degrabă, să își maximizeze marja de profit.

(127) Într-adevăr, pentru a stabili probabilitatea reapariției prejudiciului, trebuie să se stabilească dacă expirarea măsurilor creează condițiile care sunt favorabile reapariției prejudiciului. În această privință, întrucât părțile admit acest lucru, trebuie reținut în primul rând că producătorii-exportatori ai țărilor în cauză beneficiază de prețuri ale gazului scăzute, care le permit să practice prețuri mai mici decât cele ale industriei comunitare. Pe de altă parte, ancheta a arătat că exporturile acestora pe durata perioadei de anchetă de reexaminare fac obiectul unui dumping. Respectiva politică de prețuri a fost analizată pe baza (i) capacităților de export neutilizate semnificative ale exportatorilor și (ii) a costului de producție al acestora, considerabil mai mic. Primul element indică un interes important de a găsi piețe pentru a-și comercializa producția. Cel de-al doilea element arată aptitudinea acestora de a practica prețuri net inferioare prețurilor pieței comunitare, cu scopul de a-și atinge obiectivele la nivelul volumelor de vânzare.

(128) În ceea ce privește prețurile, trebuie să se reamintească faptul că în cursul ultimilor doi ani ai perioadei examinate, condițiile favorabile de piață au menținut prețurile la un nivel foarte ridicat, independent de măsurile antidumping aplicabile. Într-adevăr, în cursul respectivei perioade, legătura strânsă dintre oferta și cererea mondială a dus la prețuri ridicate pentru toate îngrășămintele azotate. În mod similar cu celelalte îngrășăminte azotate, soluțiile de uree și de azotat de amoniu sunt un produs ale cărui prețuri depind de numeroși factori, de la prețurile fluctuante ale gazului care au un efect considerabil asupra ofertei, întrucât reprezintă cel mai important element al costului, până la condițiile climatice, întrucât recoltele și nivelurile stocurilor de cereale înseamnă o cerere mai mult sau mai puțin importantă. În ceea ce privește, în special, piața Comunității, cererea de îngrășăminte azotate ar trebui să scadă ușor în cursul următorilor ani [1]. În consecință, menținerea prețurilor ridicate depinde de o ofertă restrânsă, care este, cu toate acestea, foarte improbabilă, ținând seama, după cum a arătat ancheta, de capacitățile de export neutilizate ale țărilor în cauză și de probabilitatea de a favoriza reorientarea unei părți din exporturile acestora către țări terțe pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, în cazul expirării măsurilor. Respectivul scenariu ar trebui, probabil, să determine producătorii-exportatori să-și scadă prețurile la niveluri mai mici decât prețurile industriei comunitare, pentru a câștiga cote de piață și pentru a-și atinge obiectivele la nivelul volumelor de export. În aceste circumstanțe, industria comunitară va fi forțată fie să scadă prețurile sale la un nivel apropiat sau mai mic decât costul de producție, ținând seama de costul ridicat persistent al gazului, fie să piardă o cotă de piață semnificativă și, prin urmare, venituri, fie amândouă. Creșterea exporturilor către piața Statelor Unite este foarte probabilă, din motivele enunțate la considerentul 135 anterior. Astfel, consecința inevitabilă a abrogării măsurilor va fi deteriorarea performanțelor globale ale industriei comunitare.

[1] Sursă: „Global fertilisers and raw materials supply and supply/demand balances: 2005-2009”, A05/71b, June 2005, Asociația internațională a industriei îngrășămintelor (IFA).

(129) În ceea ce privește argumentul privind profitul maxim, trebuie menționat că acesta se bazează pe subcotarea de preț pozitivă constatată în cursul perioadei examinate între piața Statelor Unite și cea a Comunității, întrucât respectiva subcotare nu se poate considera ca un element de evaluare a prețurilor viitoare foarte fluctuante ale unui produs ca soluțiile de uree și de azotat de amoniu. Pe această bază, s-a ajuns la concluzia că există un risc ridicat de reapariție a prejudiciului în cazul abrogării măsurilor și, din acest motiv, argumentul a fost respins.

4.3. *Impactul volumelor de export eventuale asupra industriei comunitare și efectele de preț în cazul abrogării măsurilor*

4.3.1. Observații preliminare — condiții de concurență

(130) Soluțiile de uree și de azotat de amoniu sunt îngrășăminte lichide care introduc azot în culturi. Acestea se utilizează, în principal, ca îngrășăminte în etapa premergătoare plantării culturilor arabile care necesită soluții de uree și de azotat de amoniu, în mod normal primăvara. Respectivele soluții sunt puțin substituibile cu alte îngrășăminte azotate, deoarece fermierii utilizează echipamente diferite de răspândire a îngrășămintelor, iar acestea pot fi asociate, într-o singură aplicare, altor soluții, precum pesticidele. În consecință, cererea se caracterizează prin vârfuri sezoniere și este relativ rigidă.

(131) În ciuda consumului lor, în general, sezonier, soluțiile de uree și de azotat de amoniu sunt produse tot timpul anului, ceea ce este mai eficient decât încetarea producției. În consecință, producătorii comunitari au stocuri maxime toamna și iarna. Importurile masive ale produsului în cauză la prețuri mici primăvara și vara vor avea, foarte probabil, un efect prejudiciabil considerabil asupra prețurilor practicate de industria comunitară pentru o marfă atât de puternic volatilă ca produsul în cauză, ale cărui prețuri sunt stabilite săptămânal.

4.3.2. Exporturile din țările în cauză

(132) Ținând seama de lipsa exporturilor din țările în cauză, cu excepția Algeriei, în cursul perioadei de anchetă de reexaminare, analiza s-a bazat pe probabilitatea unei reorientări, pe termen scurt, a exporturilor către alte țări în cursul respectivei perioade de anchetă către piața Comunității. În afară de aceasta, trebuie analizată evoluția probabilă a prețurilor de vânzare ale soluțiilor de uree și de azotat de amoniu.

(133) În ceea ce privește evoluția probabilă a exporturilor către piața Comunității, trebuie să se menționeze că importurile către piața Statelor Unite de soluții de uree și de azotat de amoniu din Belarus, Rusia și Ucraina au făcut obiectul unor măsuri antidumping până la abrogarea acestora în aprilie 2003. Tabelul următor arată evoluția exporturilor către piața Statelor Unite din respectivele trei țări începând din 2003:

Exporturi către piața Statelor Unite din	2003 (*)	2004	PAR (**)
Belarus (în tone)	156 596	244 526	227 772
Rusia (în tone)	179 993	614 395	699 100
Ucraina (în tone)	111 321	103 440	145 828
Total	447 910	962 361	1 072 700

(*) Cifrele includ primul trimestru al anului 2003, adică perioada în cursul căreia măsurile erau încă în vigoare.
(**) Perioada de anchetă de reexaminare este luată în considerare în vederea comparației cu analiza globală.
Sursă: „Foreign Trade Statistics" publicate de US Census Bureau.

(134) Pe această bază se arată că respectivele țări și-au crescut în mod semnificativ volumul exporturilor între 2003 și 2004. Fiind vorba, în special, de Rusia, respectivul volum a crescut de la 180 000 tone în 2003 la aproximativ 600 000 tone în 2004, adică mai mult de triplu. Statisticile comerciale prezentate anterior arată, de asemenea, că respectiva creștere substanțială și bruscă a volumelor exporturilor din respectivele țări către Statele Unite a înregistrat o stagnare pe durata perioadei de anchetă de reexaminare când creșterea a fost mai puțin importantă în raport cu 2004 (11 %). Stabilizarea volumelor exporturilor colective către piața Statelor Unite la aproximativ 1 milion de tone a fost confirmată de performanțele de export către Statele Unite ale respectivelor țări în cursul perioadei ulterioare perioadei de anchetă de reexaminare.

(135) Motivul respectivei stabilizări a fost descris în detaliu în raportul final al anchetei antidumping a Statelor Unite privind importurile de soluții de uree și de azotat de amoniu originare din Belarus, Rusia și Ucraina [1]. Respectivul raport menționează, în special, că nivelul ridicat al costurilor de transport interne are ca efect faptul că piața importurilor este, practic, limitată la zonele de coastă și că respectivele costuri scumpesc considerabil vânzările finale de soluții de uree și de azotat de amoniu importate către numeroase regiuni ale Statelor Unite, inclusiv statele din *farm belt*, care sunt mari consumatoare de soluții de uree și de azotat de amoniu, în raport cu producția locală. Cu alte cuvinte, mărimea pieței Statelor Unite este limitată în ceea ce privește importurile, iar regiunile cu un nivel ridicat al consumului rămân protejate de importuri datorită amplasării acestora. Ținând seama de stabilizarea observată a importurilor din Belarus, Rusia și Ucraina, astfel cum a fost descrisă la considerentul 134 anterior, se concluzionează, în consecință, că piața Statelor Unite nu poate să absoarbă volume de importuri considerabil mai mari decât cele înregistrate în cursul perioadei de anchetă de reexaminare.

[1] „Urea Ammonium Nitrate Solutions From Belarus, Russia, and Ukraine — Investigations Nos. 731-TA-1006, 1008 and 1009 (Final), Publication 3591", aprilie 2003, US International Trade Commission, p. 25, V-4, V-5.

(136) În acest context și ținând seama de proximitatea relativă a pieței Comunității, se poate concluziona că, în cazul abrogării măsurilor, vânzările sau capacitățile de producție neutilizate semnificative din țările în cauză vor fi, foarte probabil, orientate către piața Comunității. Ținând seama de cheltuielile de transport mai mici în raport cu exporturile către piața Statelor Unite, prețurile de export ale acestora vor putea fi în mod semnificativ mai mici decât cele practicate pe piața Statelor Unite. De asemenea, după cum s-a arătat la considerentele 50, 54 și 63 anterioare, s-a constatat că vânzările pe piața Statelor Unite ale producătorilor-exportatori care au cooperat se operează la prețuri mai mici decât valorile normale respective.

4.3.3. Impactul capacităților de producție neutilizate

Algeria

(137) Trebuie reamintit că piața internă algeriană a produsului în cauză este nesemnificativă și că aproape toate capacitățile de producție s-au orientat către exporturi. De asemenea, ancheta a arătat că actualele capacități de producție neutilizate ale producătorilor algerieni reprezintă 10-20 % din consumul pieței Comunității. Capacitățile de producție neutilizate actuale totale se estimează la aproximativ 300 000-350 000 tone.

(138) Ținând seama, în special, de proximitatea pieței Comunității, este foarte probabil ca, în cazul abrogării măsurilor, respectivele capacități de producție neutilizate să fie utilizate la producerea produsului în cauză pentru exportul în Comunitate (Algeria nu dispune decât de o cotă de piață de 4,8 %). Este probabil ca volumele semnificative prevăzute să fie importate la prețuri de dumping și să cauzeze un prejudiciu producătorilor comunitari.

Belarus

(139) S-a constatat că respectiva țară dispune de o piață internă în plină expansiune, pe care singurul producător a comercializat două treimi din producția sa pe durata perioadei de anchetă de reexaminare. De asemenea, nu a avut loc nici un export în Comunitate în 2004 și pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, iar exporturile către piața Statelor Unite au scăzut, în ciuda absenței măsurilor antidumping și a existenței unor condiții de piață favorabile.

(140) Abrogarea măsurilor ar însemna, foarte probabil, o schimbare radicală a situației Belarusului. Întrucât prețul pe piața internă echivalează cu mai puțin de jumătate din prețul pieței practicat în Comunitate pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, ar fi rațional, din punct de vedere economic, pentru producătorul din Belarus să decidă să reorienteze din cantitățile semnificative vândute în prezent pe piața internă către piața Comunității, la prețuri de dumping. Consecința probabilă ar fi reapariția prejudiciului cauzat de volumele mari ale importurilor provenite din Belarus, la prețuri mici.

Rusia

(141) Piața internă rusă este relativ mică în raport cu capacitățile de producție neutilizate care, după cum s-a arătat la considerentul 66 anterior, se ridică la 600 000-700 000 tone și care ar putea fi semnificativ sporite, dacă se adaugă capacitățile celor care nu au cooperat sau capacitățile afectate în prezent producției și exportului de uree și de azotat de amoniu, celelalte două îngrășăminte azotate.

(142) În această privință, trebuie menționat, de asemenea, că s-au instituit de către Comunitate măsuri de protecție comercială împotriva importurilor de produse din amonte, respectiv ureea și azotatul de amoniu solide din Rusia [1]. În ceea ce privește măsurile privind ureea, este în desfășurare o anchetă în temeiul expirării măsurilor [2]. De asemenea, în prezent, este în desfășurare o anchetă de reexaminare intermediară limitată la un singur mare producător-exportator în ceea ce privește măsurile privind azotatul de amoniu [3]. În consecință, în funcție de rezultatul final al respectivelor anchete de reexaminare, există un risc de reorientare a producției de la respectivele produse către soluții de uree și de azotat de amoniu, ceea ce ar putea duce la o creștere netă a capacităților de producție neutilizate estimate ale producătorilor ruși.

(143) Ținând seama de cele menționate anterior, este foarte probabil ca, în cazul abrogării măsurilor, exporturile în Comunitate să se reia. Volumele respectivelor importuri pot fi estimate, cu prudență, la aproximativ 20 % din piața Comunității, ținând seama de consumul pe respectiva piață (a se vedea considerentul 86) și de capacitățile de producție neutilizate efective din Rusia. Ținând seama de prețurile gazului extrem de mici plătite de producătorii ruși și de avantajul de preț rezultat pentru produsul în cauză, astfel de importuri vor cauza, probabil, un prejudiciu grav industriei comunitare.

Ucraina

(144) Printre țările în cauză, Ucraina este, în prezent, cea care dispune de cele mai mari capacități de producție neutilizate, care pot fi estimate la 700 000-800 000 tone. Respectivele capacități reprezintă singure aproximativ 20 % din consumul comunitar.

---

[1] Uree: Regulamentul (CE) nr. 901/2001 (JO L 127, 8.5.2001, p. 11). Azotat de amoniu: Regulamentul (CE) nr. 658/2002 (JO L 102, 18.4.2002, p. 1), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 945/2005 (JO L 160, 23.6.2005, p. 1).

[2] JO C 105, 4.5.2006, p. 12.

[3] JO C 300, 30.11.2005, p. 8.

(145) În absența unei piețe interne semnificative și ținând seama de proximitatea pieței Comunității, este probabil ca, în cazul abrogării măsurilor, exporturi masive să fie orientate către piața Comunității. După cum s-a menționat anterior, respectivele exporturi vor face probabil obiectul unui dumping și vor cauza astfel un prejudiciu important industriei comunitare.

4.4. *Concluzie privind probabilitatea reapariției prejudiciului*

(146) Ținând seama de prețurile reduse, în mod artificial, pe care producătorii țărilor în cauză le plătesc pentru materia primă principală, gazul, și impactul acestora asupra costului de producție al soluțiilor de uree și de azotat de amoniu, este probabil ca, în cazul abrogării măsurilor, producătorii din respectivele țări să poată exporta produsul în cauză la prețuri mai mici decât costul de producție al industriei comunitare.

(147) Toate țările în cauză, cu excepția Belarusului, dispun de capacități excedentare care, în cazul abrogării măsurilor, ar putea fi orientate către piața Comunității. În ceea ce privește Belarus, ținând seama de volumele de vânzări importante pe piața internă, la prețuri mult mai mici decât cele practicate pe piața Comunității pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, este foarte probabil ca cel puțin o parte dintre acestea să fie reorientate către piața Comunității în cazul abrogării măsurilor. Cheltuielile de transport mai mici pentru vânzările către Comunitate în raport cu Statele Unite ar putea, de asemenea, să favorizeze o reorientare a vânzărilor către piața Comunității. In afară de aceasta, este probabilă, pentru toate cele patru țări, o reorientare a unei părți a exporturilor actuale ale acestora în alte țări către Comunitate, în cazul abrogării măsurilor actuale, astfel cum s-a arătat la considerentele 132-136.

(148) EFIA și anumiți producători-exportatori au afirmat că ipoteza unei reorientări a producției de uree și de azotat de amoniu către producția de soluții de uree și de azotat de amoniu ignoră faptul economic fundamental că producătorii nu pot, pur și simplu, să-și adapteze producția fără investiții suplimentare. De asemenea, aceștia au susținut că producătorii nu vor renunța la produse mai rentabile pentru simplul motiv că măsurile antidumping instituite asupra unui produs mai puțin rentabil au fost abrogate.

(149) În ceea ce privește investițiile suplimentare necesare, trebuie menționat că majoritatea marilor producători-exportatori de îngrășăminte azotate sunt producători integrați, astfel încât decizia de a produce/de a exporta un produs sau altul depinde, în principal, de condițiile de piață. În ceea ce privește produsele rentabile, producătorii vor avea efectiv în vedere produsele cele mai rentabile. În această privință, măsurile antidumping joacă un rol important în decizia acestora, după cum indică creșterea semnificativă a exporturilor, care fac obiectul unui dumping, de soluții de uree și de azotat de amoniu către piața Statelor Unite în 2004 și pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, atunci când măsurile antidumping din Statele Unite au fost abrogate în 2003. Din acest motiv, deciziile economice rezonabile ale producătorilor-exportatori îi vor determina, după toate probabilitățile, să treacă de la un produs la altul pentru a menține sau crește vânzările globale de îngrășăminte azotate ale acestora și profitul aferent. Pe această bază, argumentele anterioare au fost respinse.

(150) Ținând seama de cele menționate anterior, se concluzionează că, în cazul abrogării măsurilor, exporturile țărilor în cauză vor avea loc, foarte probabil, în volume semnificative și la prețuri mai mici decât cele ale industriei comunitare, ținând seama de costul de producție al acestora, denaturat și redus în mod artificial. Aceasta ar avea ca efect probabil accentuarea scăderii forțate a prețurilor pe piață, cu consecințe negative asupra situației economice a industriei comunitare. Aceasta ar împiedica, în special, redresarea financiară realizată în 2004 și pe durata perioadei de anchetă de reexaminare, generând o reapariție probabilă a prejudiciului. Cu alte cuvinte, pe măsură ce condițiile de pe piață urmează o tendință de scădere, se poate aștepta o scădere forțată a prețurilor din țările în cauză, ținând seama de diferența semnificativă a costului de producție și de capacitățile de producție neutilizate ale acestora.

E. **INTERESUL COMUNITĂȚII**

1. **Introducere**

(151) În conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, s-a determinat dacă menținerea măsurilor antidumping în vigoare este contrară interesului general al Comunității. Determinarea interesului Comunității se bazează pe aprecierea tuturor intereselor implicate.

(152) Trebuie reamintit că, în urma anchetei inițiale, s-a ajuns la concluzia că instituirea măsurilor nu a fost contrară interesului Comunității. În afară de aceasta, faptul că prezenta anchetă este o anchetă de reexaminare, în care se analizează o situație în care măsuri antidumping sunt deja în vigoare, permite să se evalueze orice impact negativ anormal al măsurilor asupra părților în cauză.

(153) Pe această bază, s-a analizat dacă, în ciuda concluziilor cu privire la probabilitatea de reapariție a dumpingului prejudiciabil, există motive imperative pentru a concluziona că, în acest caz particular, menținerea măsurilor nu este în interesul Comunității.

2. **Interesul industriei comunitare**

(154) Industria comunitară a dovedit că este viabilă din punct de vedere structural, lucru confirmat de evoluția pozitivă a situației economice a acesteia după instituirea în 2000 a măsurilor antidumping. În special, aceasta și-a îmbunătățit rentabilitatea între 2002 și perioada de anchetă de reexaminare.

(155) Putem afirma, în mod justificat, că industria comunitară va continua să beneficieze de măsurile impuse în prezent și să se redreseze prin redobândirea cotelor de piață și prin îmbunătățirea rentabilității. În cazul în care măsurile se abrogă, este posibil să aibă loc importuri în creștere la prețuri de dumping din țările în cauză, cauzând, astfel, un prejudiciu industriei comunitare prin presiunea de scădere exercitată asupra prețurilor de vânzare, ceea ce îi va amenința situația financiară pozitivă în prezent, dar în continuare fragilă.

3. **Interesul importatorilor**

(156) Astfel cum se menționează la considerentul 10 anterior, un singur importator și-a exprimat dorința de a figura în eșantion și a comunicat informațiile de bază solicitate în formularul de eșantionare. Cu toate acestea, după transmiterea chestionarului complet la respectivul importator, acesta a informat Comisia cu privire la dorința sa de a nu coopera în continuare în cadrul anchetei.

(157) Trebuie reamintit că, în urma anchetei inițiale, s-a ajuns la concluzia că instituirea măsurilor nu va avea un impact semnificativ în măsura în care importurile ar continua, dar la prețuri neprejudiciabile, și, în principiu, importatorii nu ar vinde numai soluții de uree și de azotat de amoniu, dar și alte îngrășăminte, în proporții ridicate. În ceea ce privește prezumția de continuare a importurilor, aceasta nu a fost confirmată decât de importurile provenite din Algeria, unde un producător-exportator a acceptat un angajament. Concluzia este că anumiți importatori au fost efectiv afectați de consecințele negative ale instituirii măsurilor, în conformitate cu considerentul 66 din Regulamentul (CE) nr. 617/2000 al Comisiei [1]. Cu toate acestea, ancheta nu a arătat că anumiți importatori și-au încetat complet activitatea, ci, mai degrabă, în conformitate cu previziunile, par să se fi orientat către alte îngrășăminte. În consecință, instituirea de măsuri pare să fi avut un impact limitat, în mod global, asupra majorității importatorilor/comercianților.

(158) În absența cooperării importatorilor, nu este disponibilă nici o informație fiabilă care să indice faptul că menținerea măsurilor va avea un efect negativ semnificativ asupra importatorilor sau comercianților.

(159) EFIA a susținut că lipsa cooperării importatorilor nu trebuie interpretată ca un dezinteres din partea acestora, ci ca reflectarea unei situații nedrepte, ținând seama de resursele semnificative necesare pentru o anchetă antidumping în raport cu resursele limitate ale acestora ca întreprinderi mici și mijlocii. De asemenea, ea a susținut că ancheta a ignorat efectul cumulat al numeroaselor măsuri antidumping privind îngrășămintele asupra importatorilor și, în consecință, nu a reușit să efectueze o analiză echitabilă a efectelor asupra importatorilor și a fermierilor.

(160) În această privință, trebuie menționat că importatorii care comercializează o gamă largă de îngrășăminte, din care soluțiile de uree și de azotat de amoniu nu sunt decât o varietate printre alte varietăți, pot alimenta producția cu diferite îngrășăminte azotate din alte surse, care nu fac, în prezent, obiectul unor măsuri antidumping. Pe această bază, s-a concluzionat că orice impact negativ al continuării măsurilor asupra importurilor nu este un motiv imperativ împotriva continuării măsurilor.

4. **Interesul utilizatorilor**

(161) Utilizatorii de soluții de uree și de azotat de amoniu sunt fermierii Comunității. Cererea de îngrășăminte azotate pare relativ rigidă, iar fermierii au tendința de a se aproviziona din sursele cele mai ieftine. În cadrul examinării efectelor posibile ca urmare a instituirii măsurilor asupra utilizatorilor, în cadrul anchetei inițiale s-a ajuns la concluzia că, având în vedere impactul nesemnificativ al costului soluțiilor de uree și de azotat de amoniu asupra fermierilor, o eventuală creștere a prețului nu ar trebui să aibă efecte negative semnificative asupra acestora. Faptul că, în cadrul prezentei anchete de reexaminare, nici un utilizator și nici o asociație de utilizatori nu au comunicat informații care să contrazică concluzia confirmă următoarele: (i) soluțiile de uree și de azotat de amoniu reprezintă o proporție redusă din totalul costurilor de producție ale respectivilor fermieri; (ii) măsurile în vigoare nu au avut un efect negativ semnificativ asupra situației lor economice; și (iii) prelungirea măsurilor nu va avea un impact negativ asupra intereselor financiare ale acestora.

5. **Concluzie cu privire la interesul Comunității**

(162) Luând în considerare cele expuse anterior, s-a concluzionat că nu există nici un motiv imperativ pentru a nu prelungi măsurile antidumping.

F. **MĂSURI ANTIDUMPING**

(163) Toate părțile au fost informate cu privire la principalele fapte și considerente pe baza cărora s-a luat în considerare recomandarea de a menține măsurile existente. De asemenea, părților li s-a acordat un termen în care să poată formula observațiile cu privire la informațiile comunicate.

[1] JO L 75, 24.3.2000, p. 3.

(164) Pe baza celor expuse anterior, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) din regulamentul de bază, trebuie menținute măsurile antidumping aplicabile importurilor de soluții de uree și de azotat de amoniu originare din Algeria, Belarus, Rusia și Ucraina. Trebuie reamintit că respectivele măsuri constau în drepturi specifice, care nu se aplică importurilor de produse în cauză fabricate și vândute la export în Comunitate de o societate algeriană al cărei angajament a fost acceptat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Se instituie un drept antidumping definitiv la importurile de amestecuri de uree și de azotat de amoniu în soluții apoase sau amoniacale care se încadrează la codul NC 3102 80 00 originare din Algeria, Belarus, Rusia și Ucraina.

(2) Valoarea acestui drept, în euro pe tonă, se stabilește după cum urmează:

Țara	Producătorul	Valoarea dreptului (pe tonă)	Codul adițional TARIC
Algeria	Toate societățile	6,88 EUR	A999
Belarus	Toate societățile	17,86 EUR	—
Rusia	JSC Nevinnomyssky Azot 357030 Federația Rusă, Regiunea Stavropol Nevinnomyssk, Nizyaev st. 1	17,80 EUR	A176
	Toate celelalte societăți	20,11 EUR	A999
Ucraina	Toate societățile	26,17 EUR	—

(3) În cazul în care mărfurile au fost deteriorate înainte de punerea în liberă circulație și, prin urmare, prețul efectiv plătit sau de plătit este calculat în mod proporțional în scopul determinării valorii în vamă în conformitate cu articolul 145 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei [1], valoarea dreptului antidumping, calculat pe baza sumelor menționate anterior, se reduce în mod proporțional cu prețul efectiv plătit sau de plătit.

(4) Prin derogare de la alineatul (1), dreptul antidumping definitiv nu se aplică importurilor puse în liberă circulație în conformitate cu dispozițiile articolului 2.

(5) Dacă nu se prevede altfel, se aplică dispozițiile în vigoare în materie de drepturi vamale.

Articolul 2

(1) Mărfurile declarate pentru punerea în liberă circulație înregistrate sub următoarele coduri TARIC adiționale, fabricate și exportate direct (respectiv livrate și facturate) de către societatea menționată în continuare către o societate din Comunitate, care acționează în calitate de importator, sunt scutite de la plata drepturilor antidumping instituite prin articolul 1, cu condiția ca produsele să fie importate în conformitate cu dispozițiile alineatului (2) din respectivul articol.

Țara	Societatea	Codul adițional TARIC
Algeria	Fertalge Industries spa 12, Chemin AEK Gadouche Hydra, Alger	A107

(2) Scutirea de drept este condiționată de prezentarea către autoritățile vamale ale statului membru în cauză a unei facturi conforme, în bună și cuvenită formă, eliberată de societatea exportatoare și conținând principalele elemente menționate în anexă.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 decembrie 2006.

Pentru Consiliu

Președintele

J. KORKEAOJA

[1] JO L 253, 11.10.1993, p. 40.

ANEXĂ

Informații care trebuie să figureze în factura conformă menționată la articolul 2 alineatul (2):

1. Codul adițional TARIC sub care produsele prevăzute în factură pot fi vămuite la frontiera comunitară (precizat în prezentul regulament).

2. Denumirea exactă a mărfurilor, inclusiv:

   — codul NC;

   — conținutul de azot (N) al produsului (în procent);

   — cantitatea (în tone).

3. Descrierea condițiilor de vânzare, în special:

   — prețul pe tonă;

   — condițiile de plată;

   — condițiile de livrare;

   — valoarea totală a remizelor și a rabaturilor.

4. Numele importatorului independent căruia îi este emisă factura direct de către societate.

5. Numele reprezentantului societății care a întocmit factura conformă și următoarea declarație semnată de persoana respectivă:

   „Subsemnatul, certific faptul că vânzarea la export direct în Comunitatea Europeană a mărfurilor care fac obiectul prezentei facturi se efectuează în cadrul și în conformitate cu termenii angajamentului oferit de [numele societății] și acceptat de Comisia Europeană prin Regulamentul (CE) nr. 617/2000. Declar că informațiile furnizate în prezenta factură sunt complete și corecte.”